

KSU

ทุกกลุ่มสาระ • ทุกวิชา • ทุกชั้นปี

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน นาฏศิลป์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

คำอธิบายรายวิชา

นาฏศิลป์

รายวิชาพื้นฐาน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
เวลา 40 ชั่วโมง/ปี

มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ ใช้ความคิดริเริ่มในการแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่และหมู่ วิจารณ์การแสดงตามหลักนาฏศิลป์และการละคร วิเคราะห์แก่นของการแสดงนาฏศิลป์และการละครที่ต้องการสื่อความหมายในการแสดง วิเคราะห์ท่าทาง และการเคลื่อนไหวของผู้คนในชีวิตประจำวันและนำมาประยุกต์ใช้ในการแสดง

เปรียบเทียบการนำการแสดงไปใช้ในโอกาสต่างๆ อภิปรายบทบาทของบุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์และการละครของประเทศไทยในยุคสมัยต่าง ๆ และบรรยายวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการละครไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีการนำเสนอแนวคิดในการอนุรักษ์นาฏศิลป์ไทย

เพื่อให้เห็นคุณค่าและสามารถสร้างการแสดงนาฏศิลป์และการละครอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่าการแสดงนาฏศิลป์และการละครอย่างชื่นชมและนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มฐ. ศ 3.1	ม.4-6/1, ม.4-6/4, ม.4-6/7, ม.4-6/8	ม.4-6/3, ม.4-6/5
มฐ. ศ 3.2	ม.4-6/1, ม.4-6/2	ม.4-6/3, ม.4-6/4
	6 ตัวชี้วัด	4 ตัวชี้วัด

รวม 10 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน นาฏศิลป์ ม.4

 เวลา 40 ชั่วโมง

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วย การเรียนรู้ที่ 1 การสืบสาน นาฏศิลป์ไทย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/8 วิเคราะห์ท่าทางและ การเคลื่อนไหวของผู้คน ในชีวิตประจำวันและ นำมาประยุกต์ใช้ในการ การแสดง มฐ. ศ 3.2 ม.4-6/1 เปรียบเทียบการนำ การแสดงไปใช้ใน โอกาสต่าง ๆ ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ 3.2 ม.4-6/4 นำเสนอแนวคิดใน การอนุรักษ์ นาฏศิลป์ไทย	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 3) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี	นาฏศิลป์ไทยถือเป็น วัฒนธรรมไทยที่มีความ สำคัญอย่างหนึ่ง มีคุณค่า ในฐานะที่เป็นมรดกทาง วัฒนธรรมของชาติที่ สะท้อนให้เห็นถึงภูมิ ปัญญาของบรรพบุรุษ ไทยที่ได้คิดสร้างสรรค์ ชุดการแสดงที่มีความ วิจิตรงดงามขึ้น ทั้งยัง จัดเป็นแขนงหนึ่งของ งานศิลปะวิจิตรศิลป์ การแสดงนาฏศิลป์ไทย จึงกลายเป็นแหล่งรวม ของศิลปะหลากหลาย แขนงที่ผสมผสานเข้าไว้ ด้วยกัน เมื่อรับชมการ แสดงก็จะก่อให้เกิดการ สัมผัสรับรู้ความงามและ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพใน ด้านต่าง ๆ และด้วยเหตุ ที่นาฏศิลป์ไทยจัดเป็น ศิลปะการแสดงประจำ ชาติในฐานะของคนไทย เราจึงควรร่วมมือร่วมใจ ในการอนุรักษ์ สืบสาน	7

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
			และสืบทอดให้คงอยู่สืบ ต่อไป	
หน่วย การเรียนรู้ที่ 2 การแสดง นาฏศิลป์ไทย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/1 มีทักษะในการแสดง หลากหลายรูปแบบ มฐ. ศ 3.2 ม.4-6/1 เปรียบเทียบการนำ การแสดงไปใช้ใน โอกาสต่าง ๆ มฐ. ศ 3.2 ม.4-6/2 อภิปรายบทบาทของ บุคคลสำคัญในวงการ นาฏศิลป์และการละคร ของประเทศไทยใน ยุคสมัยต่างๆ ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/3 ใช้ความคิดริเริ่มใน การแสดงนาฏศิลป์ เป็นคู่และหมู่ มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/5 วิเคราะห์แก่นของ การแสดงนาฏศิลป์ และการละครที่ ต้องการสื่อความหมาย ในการแสดง	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 3) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี	นาฏศิลป์ไทยจัดเป็น ศิลปะการแสดงของไทยที่ มีความประณีต อ่อนช้อย และงดงาม การแสดงแต่ ละประเภทไม่ว่าจะเป็น ระบำ รำ ฟ้อน โขน ละคร และการแสดง นาฏศิลป์พื้นเมืองจะ สะท้อนให้เห็นถึง เอกลักษณ์ของความเป็น ไทยได้อย่างชัดเจน การ แสดงแต่ละประเภทจะมี รูปแบบของการแสดงที่ เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว หากเรามีความรู้พื้นฐาน เกี่ยวกับการแสดงแต่ละ ประเภทเป็นอย่างดี เมื่อ ได้รับชมการแสดงก็จะ จำแนกความแตกต่างของ การแสดงแต่ละประเภท ได้ และเข้าใจเกี่ยวกับ ที่มา รูปแบบ ลักษณะ แนวคิดในการประดิษฐ์ ท่ารำประกอบ การแสดงนาฏศิลป์ไทย แต่ละประเภทว่าบรมครู ทางด้านนาฏศิลป์ไทย สร้างสรรค์การแสดงชุดนี้	14

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
	มฐ. ศ 3.2 ม.4-6/3 บรรยายวิวัฒนาการ ของนาฏศิลป์และ การละครไทย ตั้งแต่ อดีตจนถึงปัจจุบัน		โดยใช้แนวความคิดใต้อิ การสร้างสรรคผลงาน	
หน่วย การเรียนรู้ที่ 3 ละครไทย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/1 มีทักษะในการแสดง หลากหลายรูปแบบ มฐ. ศ 3.2 ม.4-6/2 อภิปรายบทบาทของ บุคคลสำคัญในวงการ นาฏศิลป์และการละคร ของประเทศไทยใน ยุคสมัยต่างๆ ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/5 วิเคราะห์แก่นของ การแสดงนาฏศิลป์ และการละครที่ ต้องการสื่อความหมาย ในการแสดง มฐ. ศ 3.2 ม.4-6/3 บรรยายวิวัฒนาการ ของนาฏศิลป์และ การละครไทย ตั้งแต่ อดีตจนถึงปัจจุบัน	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 3) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี	ละครไทยจัดเป็น นาฏศิลป์ไทยประเภท หนึ่งที่มีวิวัฒนาการมา อย่างยาวนานตั้งแต่ก่อน สมัยสุโขทัยเป็นต้นมา ซึ่งการแสดงละครไทยใน แต่ละยุคสมัยจะมีความ แตกต่างกันไปตาม ประเภทของการแสดงที่ อาจมีทั้งละครที่ใช้ทำรำ และละครที่ไม่ใช้ทำรำใน การดำเนินเรื่อง การที่ ละครไทยสามารถดำรง อยู่ได้มาอย่างยาวนาน เป็นเพราะมีบรมครู ทางด้านนาฏศิลป์ไทย เป็นผู้วางรากฐาน กำหนดรูปแบบ กฎเกณฑ์ และขนบนิยมในการ แสดงละครหลายท่าน ซึ่ง การศึกษาเกี่ยวกับ วิวัฒนาการรวมถึงประวัติ ความเป็นมาของละคร ไทย จะช่วยให้เรา มองเห็นคุณค่าและ	12

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
			ความสำคัญของละคร ไทยเพิ่มมากขึ้น	
หน่วย การเรียนรู้ที่ 4 การชม วิจารณ์ และประเมิน คุณภาพการแสดง	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/4 วิจารณ์การแสดงตาม หลักนาฏศิลป์และ การละคร มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/7 พัฒนาและใช้เกณฑ์ การประเมินในการ ประเมินการแสดง	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการคิด 3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต	การรับชมการแสดง นาฏศิลป์ไทยทุกประเภท ผู้ชมจะต้องปฏิบัติตน อย่างเหมาะสมและมี มารยาทในการเป็นผู้ชม ที่ดี โดยปฏิบัติตามกฎ ข้อบังคับในการเข้าชม การแสดงอย่างเคร่งครัด และหลังจากชมการแสดง เสร็จ ควรวิพากษ์ วิจารณ์ และประเมินคุณภาพของ การแสดงในชุดดังกล่าว โดยใช้ภาษาที่สุภาพและ สร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้แสดง และผู้สร้างสรรค์ผลงาน ได้นำคำติชมไปปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาผลงาน การแสดงในครั้งต่อไปให้ ดียิ่งขึ้น	8

CSU

ทุกกลุ่มสาระ • ทุกวิชา • ทุกชั้นปี

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน นาฏศิลป์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

คำอธิบายรายวิชา

นาฏศิลป์

รายวิชาพื้นฐาน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
เวลา 40 ชั่วโมง/ปี

ศึกษาเกี่ยวกับวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และละครตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน สามารถจำแนกประเภทของการแสดงนาฏศิลป์และละคร มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ สามารถสร้างสรรค์การแสดงนาฏศิลป์และละครในรูปแบบที่ชื่นชอบ วิเคราะห์แก่นของการแสดงนาฏศิลป์และละครที่ต้องการสื่อความหมายในการแสดง บรรยายและวิเคราะห์อิทธิพลของเครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉาก อุปกรณ์ และสถานที่ที่มีผลต่อการแสดง วิเคราะห์และประเมินคุณภาพของการแสดงได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยใช้ทักษะกระบวนการทางนาฏศิลป์และละครในการแสดงออกได้อย่างสร้างสรรค์

เพื่อให้เห็นคุณค่าและสามารถสร้างการแสดงนาฏศิลป์และการละครอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่าการแสดงนาฏศิลป์และการละครอย่างชื่นชม และนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มฐ. ศ 3.1	ม.4-6/1, ม.4-6/2, ม.4-6/7	ม.4-6/5, ม.4-6/6
มฐ. ศ 3.2		ม.4-6/3
	3 ตัวชี้วัด	3 ตัวชี้วัด

รวม 6 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน นาฏศิลป์ ม.5

 เวลา 40 ชั่วโมง

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 นาฏศิลป์ไทย	<p>ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/1 มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ</p> <p>มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/7 พัฒนาและใช้เกณฑ์การประเมินในการประเมินการแสดง</p> <p>ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ 3.2 ม.4-6/3 บรรยายวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการละครไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน</p> <p>มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/5 วิเคราะห์แก่นของการแสดงนาฏศิลป์และการละครที่ต้องการสื่อความหมายในการแสดง</p>	<p>1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถในการสื่อสาร</p> <p>2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถในการใช้คิด</p> <p>3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต</p> <p>4) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต</p>	<p>การแสดงนาฏศิลป์ของไทยมีวิวัฒนาการมาอย่างยาวนานตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งในการจัดการแสดงจำเป็นต้องใช้ทักษะที่หลากหลายมาผสมผสานเพื่อให้มีความเหมาะสมกับรูปแบบของการแสดงแต่ละประเภท โดยเฉพาะในการแสดงนาฏศิลป์ไทยนั้นจะใช้ท่าทางในการรำรำเพื่อสื่อความหมายต่าง ๆ ไปยังผู้ชมการแสดง ทั้งยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ช่วยทำให้การแสดงมีความสมบูรณ์มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉาก อุปกรณ์ และสถานที่ในการจัดการแสดง ซึ่งในการชมการแสดงนาฏศิลป์ไทยนั้นจะต้องมีการประเมินคุณภาพของการแสดงร่วมด้วยทุกครั้งเนื่องจากผลของการ</p>	16

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
	มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/6 บรรยายและวิเคราะห์ อิทธิพลของเครื่อง แต่งกาย แสง สี เสียง ฉากอุปกรณ์ และ สถานที่ที่มีผลต่อ การแสดง		ประเมินจะช่วยพัฒนา รูปแบบของการแสดงให้ มีความเหมาะสมและ สอดคล้องไปกับค่านิยม ของผู้คนในสังคมปัจจุบัน	
หน่วย การเรียนรู้ที่ 2 ละครตะวันตก	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/2 สร้างสรรค์ละครสั้น ในรูปแบบที่ชื่นชอบ ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/5 วิเคราะห์แก่นของ การแสดงนาฏศิลป์ และการละครที่ ต้องการสื่อความหมาย ในการแสดง	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 3) สมรรถนะที่ 5 ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี	การศึกษาและเรียนรู้ เกี่ยวกับวิวัฒนาการของ การแสดงละคร ความงาม และคุณค่าของการแสดง ละคร สามารถนำไปใช้ใน การวิเคราะห์ถึงแก่นของ การแสดงละครที่ต้องการ สื่อความหมายในด้าน ต่าง ๆ ทั้งยังสามารถนำ มาใช้เป็นแนวทางในการ สร้างสรรค์การแสดง ละครในรูปแบบที่ชื่นชอบ ต่อไปได้	8
หน่วย การเรียนรู้ที่ 3 การแสดงละคร สร้างสรรค์	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/2 สร้างสรรค์ละครสั้น ในรูปแบบที่ชื่นชอบ มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/7 พัฒนาและใช้เกณฑ์ การประเมินในการ ประเมินการแสดง	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการใช้คิด	เครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉาก อุปกรณ์ และ สถานที่นับว่ามีอิทธิพล สำคัญต่อการสร้างสรรค์ การแสดงละครสั้นใน รูปแบบต่างๆ เนื่องจาก เป็นสิ่งที่ช่วยเสริมสร้างให้ การแสดงละครสั้นมีความ สมบูรณ์และสมจริงมาก ยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ในการ	16

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
	ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/6 บรรยายและวิเคราะห์ อิทธิพลของเครื่อง แต่งกาย แสง สี เสียง ฉากอุปกรณ์ และ สถานที่ที่มีผลต่อ การแสดง	3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 4) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต	ชมการแสดงละครสั้น ผู้ชมนับเป็นบุคคลสำคัญ ที่มีส่วนในการช่วยพัฒนา คุณภาพของการแสดง เนื่องจากต้องทำหน้าที่ใน การประเมินคุณภาพการ แสดงทั้งในด้านการแสดง และองค์ประกอบของการ แสดง เพื่อให้ผู้จัดการ แสดงสามารถนำคำติชมที่ ได้รับไปใช้ในการพัฒนา ผลงานของตนให้ดียิ่งขึ้น	

CSU

ทุกกลุ่มสาระ • ทุกวิชา • ทุกชั้นปี

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน นาฏศิลป์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

คำอธิบายรายวิชา

นาฏศิลป์

รายวิชาพื้นฐาน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
เวลา 40 ชั่วโมง/ปี

มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ สามารถสร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ โดยใช้ความคิดริเริ่มในการแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่และหมู่ วิจารณ์การแสดงตามหลักนาฏศิลป์และการละคร วิเคราะห์แก่นของการแสดงนาฏศิลป์และการละครที่ต้องการสื่อความหมายในการแสดง บรรยายและวิเคราะห์อิทธิพลของเครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉาก อุปกรณ์ และสถานที่ที่มีผลต่อการแสดง พัฒนาและใช้เกณฑ์การประเมินในการประเมินการแสดง วิเคราะห์ท่าทางและการเคลื่อนไหวของผู้คนในชีวิตประจำวัน และนำมาประยุกต์ใช้ในการแสดงได้อย่างสร้างสรรค์ อภิปรายบทบาทของบุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์และการละครของประเทศไทยในยุคสมัย และบรรยายวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการละครไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

เพื่อให้เห็นคุณค่าและสามารถสร้างการแสดงนาฏศิลป์และการละครอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่าการแสดงนาฏศิลป์และการละครอย่างชื่นชมและนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มฐ. ศ 3.1	ม.4-6/1, ม.4-6/2, ม.4-6/4, ม.4-6/7, ม.4-6/8	ม.4-6/5, ม.4-6/6
มฐ. ศ 3.2	ม.4-6/2	ม.4-6/3
	6 ตัวชี้วัด	3 ตัวชี้วัด

รวม 9 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน นาฏศิลป์ ม.6

 เวลา 40 ชั่วโมง

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วย การเรียนรู้ที่ 1 การละครไทย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 3.2 ม.4-6/2 อภิปรายบทบาทของ บุคคลสำคัญในวงการ นาฏศิลป์และการละคร ของประเทศไทยใน ยุคสมัยต่างๆ ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ 3.2 ม.4-6/3 บรรยายวิวัฒนาการ ของนาฏศิลป์และ การละครไทย ตั้งแต่ อดีตจนถึงปัจจุบัน	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการใช้คิด 3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 4) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต	ละครไทยจัดเป็น ศิลปะการแสดงรูปแบบ หนึ่งที่ถือกำเนิดขึ้นมา อย่างยาวนานควบคู่กับ ความเป็นชาติโดยมี วิวัฒนาการมาตามลำดับ ซึ่งบุคคลที่มีส่วนช่วยใน การเผยแพร่ อนุรักษ์ สืบสาน และสืบทอดการ แสดงละครไทยมาสู่คน รุ่นหลัง คือ ปรมจารย์ ทางด้านละครไทย ซึ่ง บุคคลสำคัญเหล่านี้ล้วน มีบทบาทในการคิดและ สร้างสรรค์การแสดง ละคร เพื่อให้ละครไทยมี เอกลักษณ์ของการแสดง ในรูปแบบเฉพาะตัวที่โดดเด่น และแสดงถึงความ เป็นไทยได้อย่างชัดเจน	8

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วย การเรียนรู้ที่ 2 การแสดงละครรำ	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/1 มีทักษะในการแสดง หลากหลายรูปแบบ มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/4 วิจารณ์การแสดงตาม หลักนาฏศิลป์และ การละคร มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/7 พัฒนาและใช้เกณฑ์ การประเมินในการ ประเมินการแสดง ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/5 วิเคราะห์แก่นของ การแสดงนาฏศิลป์ และการละครที่ ต้องการสื่อความหมาย ในการแสดง มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/6 บรรยายและวิเคราะห์ อิทธิพลของเครื่อง แต่งกาย แสง สี เสียง ฉากอุปกรณ์ และ สถานที่ที่มีผลต่อ การแสดง	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต	ละครรำเป็นการแสดง ละครที่ใช้ลีลาการรำรำ เพื่อดำเนินเรื่อง ผู้ที่จะฝึก ปฏิบัติการแสดงละครรำ ได้ดีนั้นจะต้องนำทักษะ ในการแสดงที่หลากหลาย เข้ามาผสมผสานกัน ไม่ว่าจะ จะเป็นการรำคู่หรือการ รำหมู่ ในการแสดงละคร รำจะใช้ท่ารำในการสื่อ ความหมายไปยังผู้ชมการ แสดง ผู้แสดงจึงต้องมี ความสามารถในการรำดี บทหรือรำใช้บทเพื่อสื่อ ความหมายต่างๆ ให้เกิด ความถูกต้อง ชัดเจน และ เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจเรื่องราว หรือสิ่งที่ต้องการนำเสนอ ได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ในการจัดการแสดงละคร รำ ผู้จัดการแสดงจะต้อง คำนึงถึงเครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉาก อุปกรณ์ และสถานที่ที่จัด แสดงด้วย เพราะมีผลต่อ การจัดการแสดง และ หากผู้ชมได้ชมการแสดง ละคร ควรวิจารณ์และ ประเมินคุณภาพการ แสดงละครด้วย เพื่อให้	11

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
			ผู้จัดการแสดงสามารถนำ คำติชมไปปรับใช้ในการ จัดการแสดงครั้งต่อไปให้ ดียิ่งขึ้น	
หน่วย การเรียนรู้ที่ 3 การแสดงละครที่ไม่ ใช้ท่ารำ	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/1 มีทักษะในการแสดง หลากหลายรูปแบบ มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/4 วิจารณ์การแสดงตาม หลักนาฏศิลป์และ การละคร มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/7 พัฒนาและใช้เกณฑ์ การประเมินในการ ประเมินการแสดง ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/5 วิเคราะห์แก่นของ การแสดงนาฏศิลป์ และการละครที่ ต้องการสื่อความหมาย ในการแสดง มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/6 บรรยายและวิเคราะห์ อิทธิพลของเครื่อง แต่งกาย แสง สี เสียง ฉากอุปกรณ์ และ สถานที่ที่มีผลต่อ การแสดง	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต	ละครที่ไม่ใช้ท่ารำเป็น การแสดงละครที่ใช้บท ร้อง บทพูด บทสนทนา ของตัวละคร รวมถึงการ เคลื่อนไหวร่างกายไปตาม ธรรมชาติ เพื่อดำเนิน เรื่อง ผู้ที่จะฝึกปฏิบัติการ แสดงละครที่ไม่ใช้ท่ารำ ได้ดีนั้นต้องนำทักษะใน การแสดงที่หลากหลาย มาผสมผสานกัน ในการ แสดงละครที่ไม่ใช้ท่าจะ ใช้การเคลื่อนไหวร่างกาย เพื่อสื่อความหมายไปยัง ผู้ชมการแสดง ผู้แสดงจึง ต้องเคลื่อนไหวร่างกายใน ลักษณะต่างๆ ให้มีความ ชัดเจน รวมถึงสอดคล้อง กลมกลืนกับบทร้อง บท พูด บทสนทนา เพื่อสื่อ ความหมายหรือถ่ายทอด เรื่องราวต่างๆ ให้ผู้ชม การแสดงเกิดความเข้าใจ เรื่องราวหรือสิ่งที่ต้องการ นำเสนอได้อย่างครบถ้วน สมบูรณ์ ในการจัดการ	11

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
			แสดงละครที่ไม่ใช้ท่ารำ ผู้จัดการแสดงจะต้อง คำนึงถึงเครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉาก อุปกรณ์ และสถานที่ที่จัด แสดงด้วย เพราะมีผลต่อ การจัดการแสดง และ หากผู้ชมได้ชมการแสดง ละคร ควรวิจารณ์และ ประเมินคุณภาพการ แสดงละครด้วย เพื่อให้ ผู้จัดการแสดงสามารถนำ คำติชมไปปรับใช้ในการ จัดการแสดงครั้งต่อไปให้ ดียิ่งขึ้น	
หน่วย การเรียนรู้ที่ 4 การสร้างสรรค์ ละครสั้น	ตัวชี้วัดระหว่างทาง มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/1 มีทักษะในการแสดง หลากหลายรูปแบบ มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/2 สร้างสรรค์ละครสั้น ในรูปแบบที่ชื่นชอบ มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/4 วิจารณ์การแสดงตาม หลักนาฏศิลป์และ การละคร มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/7 พัฒนาและใช้เกณฑ์ การประเมินในการ ประเมินการแสดง	1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถ ในการสื่อสาร 2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถ ในการใช้คิด 3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต 4) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต	ละครสั้นเป็นการแสดง ในรูปแบบหนึ่งที่นิยมนำ มาใช้เพื่อฝึกทักษะการ ปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่ม ทำทางการเคลื่อนไหวใน ลักษณะต่าง ๆ ที่ปรากฏ ในการแสดงได้ดัดแปลง มาจากการสภาพวิธีการ ดำรงชีวิตของผู้คนใน สังคม ในการแสดงละคร สั้นนั้น ผู้จัดการแสดงต้อง คำนึงถึงรูปแบบของการ นำเสนอ รวมถึงเทคนิค ต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการ จัดการแสดงด้วย เพื่อให้	10

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
	<p>มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/8 วิเคราะห์ท่าทางและ การเคลื่อนไหวของผู้คน ในชีวิตประจำวันและ นำมาประยุกต์ใช้ในการ แสดง</p> <p>ตัวชี้วัดปลายทาง มฐ. ศ 3.1 ม.4-6/6 บรรยายและวิเคราะห์ อิทธิพลของเครื่อง แต่งกาย แสง สี เสียง ฉากอุปกรณ์ และ สถานที่ที่มีผลต่อ การแสดง</p>		<p>การแสดงละครเกิดความ สมจริงมากที่สุด และเมื่อ ชมการแสดงละครสั้นแล้ว ควรฝึกการวิจารณ์และ ประเมินคุณภาพของการ แสดงร่วมด้วย เพื่อให้ ผู้จัดการแสดงสามารถ นำไปปรับปรุงการแสดง ของตนให้มีคุณภาพมาก ยิ่งขึ้น</p>	